

LIBERTATEA

Abonament: „Libertatea” cu suplimentele: Lei 50 pe an.
Pentru țărani: „Libertatea” cu „Foaia Inter-
esantă” și „Plugarul Luminat” pe un an 40 Lei;
pe 6 luni 20 Lei, pe 3 luni 10 Lei.
Inserțiunile după înțelegere.

FOAIE PENTRU POPOR

Apare în fiecare zi.

Director: Pr. IOAN MOȚA

Pentru America: „Libertatea”, „Foaia Inter.” și
„Plugarul Lum.” pe un an 3 dollari. Banii se trimit
la d. John I. Savz, I. Main Str. Warren, Ohio. Foaia
la Orăștie se dă de știre prin o carte postală.

De vorbă cu frații voluntari din Izvin.

— In treaba pământului. —

III.

Și acum, frate Bogdan, ajungem la punctul la care aflăm că ai dreptate, — dar nici celor ce au făcut legea, nu le poți face dintr'asta o vină.

Spuși că conzilierul agricol întrebându-vă care cil pământ aveți, d-voastră ați răspuns: Eu 4 jugăre, eu 5, eu 3, eu 8, — și el vi-a spus: apoi d-voastră nu căpăteți, că aveți.

Dacă conzilierul vi-a răspuns așa, apoi, da, a greșit, (dar noi credem că n'a putut răspunde așa). El trebuia să vă spună:

— In aceste părți lotul (porția) ce se va da celor ce nu au pământ, va fi de 8 jugăre (ori de 9, de 10, după ținut și mulțimea pământului de împărțit). Dacă lotul e 8 jugăre, apoi d-ta, voluntarul care ai 3 jugăre, vei mai primi 5, cel care ai 4 jugăre vei mai primi 4, cel cu 5 jugăre vei mai primi 3, cel cu 7 va primi numai 1, iar d-ta, care ai 8 jugăre, nu vei mai primi nimic. Căci făuritorii legii s'au gândit înții la cei aleva lipsiți, ajutându-i să ajungă, pe cât să poate, toți a fi stăpâni pe o bucată cinstită de pământ. Cel ce au puținul ce să dă ori cui, a-celora nu li-se mai dă.

Așa trebuie înțeleasă legea. Și ea a vrut să fie dreaptă, ajutând pe cei lipsiți, căci cel ce are, e mulțumit prin faptul că are, și nu are lipsă de mila țării.

Totuși, se pare lucru nedrept, ca voluntarul care n'a avut nimic, să capete 7-8 jugăre, cel ce a avut 4 jugăre să mai capete numai 4, iar cel ce are pe cele 7-8, să nu mai capete nimic. Poate că cel ce are 8 jugăre, a fost și ca voluntar foarte brav, lăudat, ajuns sergent, decorat, iar celalalt a fost... ordonanță. Și acum uite, ceta căpătă porție mare de cinste, pe cind zdravănul sergent nimic.

Dar această nedreptățire a celui ce mai are, se întâmplă și altora, și numai voluntarilor. Luăm o pildă:

Toader Mădean e un țăran de frunte, cu carte, deștept, de nădejde. Deși tiner, abia de 32 ani, ajunsese primar în sat. Și făcea lucruri frumoase. — El avea un servitor, om de 38-40 de ani, un tate frunză la cânt, care de capul lui nu era n stare să trăiască, deci ca slugă a curtea altuia. E și cam prost, fie în părțile, fie din aceea, că-l cam plăcea glăjos.

Veni războiul și l duse pe amindoi. Sloga fu și acolo tot slugă lângă un domn ofițer, iar atâpinal său Toader a ajuns sergent, plutonier major chiar, a venit cu peplul plin de medații (decorații), căci

omul harnic acasă, a fost de nădejde și în război.

Acum vor ieși comisiile de împărțire a pământului. Tăie-frunză la cânt, sluga lui Toader bravul, va primi 8 jugăre de pământ cu prețul acela scăzut, ca de pomană, iar bravul său stăpân nu va primi nimic!

Ei, bine, găsești, iaca, scăderi dureroase pe alocurea în lege. Dar cine ar putea prevedea toate cite le aduce naște viața. Numai cind pui legea în aplicare, vezi scăderile ei.

Mi-se pare că d-ta ești din aceștia, care nici naște de război nu ai fost conda satului, și atunci aveai rostul d-tale în sat și 8-10 jugăre de pământ. Și te supără acum cind vezi că alții, nu mai buni ca d-ta, capătă, iar d-ta vei rămâne neimpărțit.

Dar la aducerea legii s'a avut în vedere mulțimea celor de tot lipsiți ori avind prea puțin pentru un trai omenesc. Și acestora li-s'a sărit în ajutor mai înții.

Acum iacă părerea noastră:

Fază de d-voastră voluntarii, legea, pe lângă abaterea b'nevoitoare ce vi-a făcut de a vă pune în rind cu invalizii, — mai trebuia să facă o abatere: Să zică:

Cu voluntarul care mai are pământ, încît nu i se vine să capete decît 2-3 jugăre ori nimic, să se facă abatere dela regula cea pentru toți, și să nu fie voluntar care, ori are ori nu are, să nu fi căpătat cel puțin 3-4 jugăre de acestea ieftine! Ca unul fiecare să se vadă cinstit cu ceva de cătră țară pentru inima sa bună dovedită la vremea sa.

Așa ceva credem noi că s'ar cădea să se facă cu voluntarii. Dar fiindcă legea e gata, numai tot în statul țării se va putea face și întregirea legii în acel fel.

Și noi suntem de părere, că întregirea să se propună acum în toamnă în parlament și credem că ea va și fi primită.

Nu strică dacă chiar D-voastră voluntarii, ați înaltă încă de pe acum, o cerere de acest fel Președintelui Adunării Deputaților, ca el s'o aibă de vreme, s'o pregătească, și s'o poată înaltă Adunării în cele dintii zile ale redeschiderii ei.

Asta însă numai ca o deosebită bunăvoiență față de voluntari.

Incolo însă, nu e ferial să propoveduim că țara trebuie să dea astfel de daruri celor ce au luptat pentru ea! Nici decît! Pentru-că atunci am'ajunge, că marea virtute a patriotizmului, a iubirii de țară, nu se prefacă într'o simplă mafiă de vânzare: merg și mă lupt pentru ține țară, pentru ține neam, dacă-mi dai — pământ!

Iar fiindcă după împărțirea asta de pământ, nu va mai rămâne aproape nimic ce ar mai putea fi împărțit, — ar urmă că copiii noștri să nu mai plece la război pentru țară, căci — nu va fi de unde să li-se mai dea, după război, pământ.

Ar fi bine așa? Asta ar însemna, că o mână de dușmani, să poată cuceri țara, căci fiii ei nu mai luptă, că nu mai este ce să le împarți.

Ar fi vai de neamul acela, a cărui fii ar gândi așa!

După război, conducătorii țării, se simt îndemnați a face poporului oarecari bucurii, ca răsplătă a bunel lui putări, implinindu unele din dorințele cari il încălzeau pe el mai tare. De data asta la noi s'a dat: drept larg de vot și pământ. Altădată li s'a dat altceva și li-se va da în viitor ce atunci se va cere.

Dar de mers la război, fiii buni ai țării se duc fără nici un gând la răsplătă materială, ci pentru că așa cere cinstea neamului și cinstea tineretului a celei vremii! Ei merg să-și apere pe mama, pe sora, pe tata bătrân, pe fratele mai mic, ba și pe sine însuș, de băjocura, de jaful, de robia în care ar ajunge pe urma năvalei dușmanului ivit la hotarele țării. Nu numai pentru răsplătă mergem la război.

D-voastră, voluntarii, nu ați intrat în armata română pentru a vă slobozi părinții și frații din robia de o mie de ani a Ungurilor, — ci numai pentru a căpătă câteva jugăre de pământ? Nu vrem să vă vătămăm nici pe-o clipă cu bănușla acestui lucru. D-voastre vi-ați făcut datoris cea mai nobilă, cea frumoasă și cea sfântă față de poporul frate din Ardeal, Bărat și Crișana. Pentru asta el vă și este mulțumitor, vorbește de dv. cu cinste, sinteți în bună vază în ochii lui, v'a pus și la răsplătirea cu pământ între cei dintâi. Ca să vă facă ceva și mai mult, cum arătarăm, noi vom încerca.

In schimb d-voastră trebuie să propoveduși tineretului ce vă urmează, dragoste de țară, iubire de patrie, jertire de sine pentru ea, căci „patria” e casa noastră a tuturor, scutul surorilor, a mamei, părinților, și a bucății de pământ ce ne hrănește! — Și nimenea nu lertat să samene vorbe rele ca acelea, că: De nu ne dăți acum noua pământ cât poșim, ori este de unde, ori nu, — apoi pe viitor nu va mai merge nime la război!

Vai de neamul și de țara a cărei fii ar vorbi așa!

D-voastră, în zilele cele mai grele pentru țară, alfel, m'ajunat și în chip plin de laudă, ați gândit și ați făptuit.

Dați-ne voe să vă vedem tot în lumina aceasta frumoasă.

Congresul

național-bisericesc al bisericii gr. ort. române din Transilvania, Bănat și Crișana, e întrunit la Sibiu din săptămâna trecută. El dezbate marea lucrare pentru unificarea administrativă a bisericii ortodoxe române de dincoace de Carpați, cu cea de peste Carpați. Sufletește, în credință, ele sunt una, dar în formele de ocărmuire se deosebesc. La noi preoții se aleg de popor, dincolo se numesc de Arhieriei; la noi arhierul e ales de aleșii episcopiei (episcopiei) sale, dincolo e ales de Marele Colegiu (deputații și senatorii ortodocși), — și alte deosebiri.

La unificarea aceasta administrativă se lucrează în Congresul de acum.

Adunările

Partidului Național au urmat și în săptămâna de față.

La Toplița Română a avut loc Duminică o adunare tot așa de reușită ca alurea, Toplița e satul de naștere alui Tăzlaşanu, fostul Ministru de Industrie și Comerț. Auzind că vine Vaida, s'a adunat lume multă din tot ținutul și din mari depărțări. — Adunarea a fost prezidată de părintele Măier, care a salutat frumos în însușășit pe trimișii Partidului Național, dr. Vaida, dr. Chiroi și Vălean, deputați. — Adunarea foarte bine reușită. Au vorbit Dr. Vaida, frumos și pe plac așa cum stie el vorbi, apoi primarul Ion Vodă, a arătat că ce li s'a făgădui plugarilor nu s'a ținut de domni azi la putere; dl inșiner silvic Boar, deputatul Vălean, Chiroi, voluntarul Nic. Ungurean și dl Borancea. Și au stat țărani din depărțări de 40 kilometri, ca vrednicii plugari din Corbu, Șiermaș, Voșlab, și alții, până pe înserate, la 6. d. a. ca să asculte vorbirile oamenilor lor buni și să lee împreună hotărârea prin care cer ca — guvernul acesta să plece, ca să vină unul mai cu noroc.

Se face, nu se face?...

E vorbă de „colaborarea” (împreună lucrarea) Partidului Național și a partidelor unirii din Bucovina și Basarabia, cu partidul Liberal din vechiul Regat. S'a cerat o înțelegere între ele.

Precum descopere „România Nouă”, ziar liberal din București, încercarea s'a cam zădărnicit, căci conducătorii Partidului Național doresc, ca partidul liberal să nu se prea amestece în treburile Ardealului, Bănatului, Crișanei, pentru că s'a dovedit din amestecurile de până acum, că oamenii de dincolo venind dincoace și recunoscând împrejurările, fac, poate fără voință și fără vină, greșeli, cari strică,

În loc să folosească unirii sufletului celui de noi de toți dorite. Să lase ca treburile Ardealului să le conducă cei mai buni fii ai lui, luând, la locul potrivit, ca sfetnici, oameni pe ales, pe cei mai buni, din vechiul Regat. De astfel de oameni nu se ferește nimenea, din potrivă.

Ci conducătorii partidului liberal văd în această încercare de a feri Ardealul de amestecul celor nepotrivii, năzuințe de „separare” (de osebire) a Ardealului de restul țării, și vor să albească mâna slobodă și aici, ca partid, ca și în vechiul Regat.

De aci — starea pe loc. Liberalii zic: Partidul Național prea vrea „Ardealul pentru Ardeleni”, vorbă supărăcioasă foarte la București. Partidul Național zice: Nu. Dar aceea e adevărat, că — fiecare își știe mai bine treburile la el acasă, decât alurea. Dorim ca în Ardeal să conducă lucrurile cei mai buni fii ai Ardealului, luând, firește, sfetnici și din vechiul Regat, dar alegând și de acolo pe cei aievea buni. Cu timpul, când și legile s'or fi unificate, vor fi una, atunci da, poate merge și Ardealul ori unde în toată România, poate și cel din vechiul Regat merge oriunde în nolle finituri, — căci tot o lege va fi peste tot locul. — Dar azi sunt deosebiri de legi, deosebiri de moravuri, deosebiri de fire, care nu e bine să fie nesocotite de cel ce e străin de ele, — căci nu e în folosul unirii sufletului.

Și așa mai departe.

Di Dr. Maniu și Partidul Național voesc de fapt un lucru bun pentru Ardeal, Bănat și Crișana, ba pentru toată țara. Vrea unificare și înțelegere pe rând, în chip firesc, nu cu hopul de azi până mâine, că nu se poate.

De n'or izbuli, — nu a lor e vina.

Ziarul „România Nouă” spune, că în 3 săptămâni, starea lucrurilor se va limpezi. În același timp partidul liberal începe și el adunări prin Ardeal (la Făgăraș, Brașov, etc.), — ceea ce înseamnă că vrea să arate, că și fără Partidul Național, el e tare și aici în Ardeal..

Ce o mai fi, vom vedea în curând.

UNELE—ALTELE

○ privire în viitor.

României i-s'a dus faima (vestea) în două feluri: Că, după mărirea ei, a ajuns o țară cu tot felul de bogății în pământul ei, bogății asupra cărora se opresc foarte bucuros ochii streinilor din alte țări, cari le-ar cărași acolo. A doua veste, că oamenii conducători ai treburilor de obște, nu-s prea ușa de biserică, ci de aceia cari pentru bani, fac totul, vind totul — ce nu e al lor.

Ca să cunoască această țară cu ciudate fețe, dela război începe mereu ne vin oaspeți din țări depărtate, mai cu o pricină, mai cu alta, — ca să ne vadă, să ne cunoască. Invățați francezi ne vin ca profesori, și stau printre noi și ne învăță pe copii limba franceză, dar în același timp ei sunt tot ochi și urechi, ca să ne cunoască bine, și de buni și de răi. Alții vin ca învățați cari doresc să vadă ca știința lor în ce stare se află în țară la noi; tot așa vin italieni, Americani, și alții.

Zilele trecute au fost pe aici o ceată de gazetari englezi, oameni cu cei mai ageri ochi și cu mai bune urechi.

Au dat raita prin mai multe părți ale țării, iar când au sosit la Cluj, în inima Ardealului, — își cam făcuseră judecata asupra noastră. Aci Românii l-au primit cu cinstea cvenită, li-au arătat tot ce au dorit să vadă, le-au răspuns la ori-ce întrebare, și pe urmă au dat o masă sărbătorească întru cinstea acestor oaspeți, cari își vor duce nume bun, dacă te află bun, își pot duce și nume rău, dacă se vor fi încredințat că ești un netrebnic.

La acea masă s'au rostit vorbiri, și de Români și de Englezi. Românii, mai aprinși, că așa e firea latină, vorbeau mai cu foc, Englezii mai stămpărați, căci așa e felul lor; ei nu-și ies din fire; tot ce spun, spun socotit, cumpănit..

Și ne-a căzut așa de bine sufletului nostru care nădăjduște macar un viitor mai plin de mulțămiri și mai fericitor decât zilele de azi, când unul din fruntașii englezi, ca de încheere, a mulțămit Românii pentru primirea ce li-au făcut'o și a spus, ca o încheere a credinței ce și-a făcut despre noi:

— Domnilor... Aveți poate cel mai strălucit viitor!..

Să dea Dumnezeu!

Departie am ajuns cu Sașii nostri.

După adunarea Germanilor dela Cernăuți (de care am scris în Nr. 38 al „Libertății”), nemților dela noi și Sașilor li s'a urcat nasul sus de tot. Se cred de-adreptul ei stăplni în țara asta, iar noi numai suferiți de dumnealori!

Zilele trecute gazetă săsească „Konstädter Zeitung” din Brașov, a scris un articol în care vorbea despre deregătorii și ofiterii Români, ca despre niște „haimanale” (vagabonzi) și „săcături” infumurate ce și poartă trufia goală prin cetatea lor săsească. Și spune că trebuie să-i învețe Sașii pe acești „venetici” omenie, și de-o fi de lipsă, să se folosească față de ei și — pumnul german!..

Pentru articolul obraznic, poliția a oprit foaia pe o lună de zile.

Rău a făcut. Trebuie lăsată să meargă înainte, iar redactorul ei chemat la poliție și puse 2 „haimanale” cu braț vinjos, să-i tragă 25 unde trebuie. Mare alt redactor, și așa pe rând până-i încredințează deplin pe jupânii, că aici pe lucru slab razimi dacă te mai lași în nădejdea „pumnului german”, cel azi blind pân la lasitate chiar acolo în patria lui; — și că aici nu cu pumnul, dar cu o nua bună, poți băga minte în capul sașului, pe acolo pe unde umblă nua!..

Păcat de altă purtare față de așa obraznicul!

Se vor aplica legile de dării

Ministrul de Finanțe Titulescu, s'a întors din străinătate și a spus, că legile dsale de dării nu se vor schimba, ci se vor pune în aplicare negreșit, — căci aceste legi formează cea dintâi croire înaintată de legi de dării, la nălțimea zilelor de azi. Dsa crede că chiar plătitorii vor fi fericiți a plăti dările, văzind de ce folos sunt pentru refacerea țării.

„Monitorul Oficial” dela 10 Octomvrie aduce 92 de pagini (fețe) cu îndrumări cum au să se facă „Declarațiunile” (înștiințările) de avere și cum se socotește dare. Dă și tabele tip, ca mustră. Dar unele din ele-s... fotografate de pe ceva Tabele mari și în fotografie

scrisoarea a leșit așa de mică, încât nici cu lupa măritoare, cu care se caută peteie în soare, nu le poți citi! Un lucru slab.

Aceste legi vor face încă multă bătae de cap și cetățenilor și celor ce au să le ducă în deplinire, că tare-s încurcate. Numai îndrumările din „Monitor” își dau de cetit și de gândit o săptămână. — Da să fi deștept să ieși la lumină.

„De ce nu suntem mulți?”

Așa se întreabă „Neamul Românesc” al dlui profesor Iorga, vorbind despre aceea, că partidul dlui Iorga, deși de 11 ani, e tot mic și cu puțini membri.

Și răspunde așa:

„S'o spunem verde: N'avem bani. Trăim cu greu din munca noastră. Nici o bancă nu e la spatele nostru. Nici un om de afaceri (de geșefari) nu sprijinește foaia noastră. În propoveduirile noastre n'am făgăduit marea cu sarea, n'am scormonit patimile josnice, n'am dat de băut prin crășme!

„Știți în ce stă slăbiciunea noastră? În faptul că ne-am adresat totdeauna părții bune din oameni!

„Și — nu așa se câștigă partidul!”

„Privinți la celelalte partide. Scormonesc patimile, le caută cu lumânarea pentru a le atâta!

„N'aveți pămint? (zic ele oamenilor). Lasă că vă dăm noi, mai mult chiar decât credeți! Vă place băutura? Lasă că vă dăm noi prin cărciume câtă poștiți!..”

Chiar așa. Cam așa stă și Partidul Național, sărac și el. În alegerile trecute li bătura căți vântură-țara, — cari azvârleșă din gura lor cea fără răspundere, făgăduințe, ca panglicării din comedie, panglicele roșii fără de sfrșit și fără păreche de mincinoșe!. Abia acum începe poporul a vedea pe cine a urmat și pe cine a părăsit!..

Drag popor, când vei judeca și tu mai bine pe oamenii tăi aierea bani!..

Încă-o proptea ce cade...

Mari sprijinitori le erau Ungurilor din Ardeal, Jidanii. Li se vîrșiseră de a binele în cojoc, ba și sub piele. Le învățaseră limba, de-o vorbeau mai „neaoș” ca Ungurul de viță. Dar li-se urcaseră și în cap, de-i amelișeră.

Când „se întoarse roata” și Ungurii ajunseră în Ardeal... talpa, adecă așa mai pe pământ, jupunii li mângăiau: Fiți volnicșoi, fiți cu corage, că doar asta nu rămâne așal! Cum se poate să ajungeți voi din jos, voi, pe care din neam în neam v'am văzut tot de-asupra!.. Nici noi nu vrem să știm de Rumunșia; ca să vedeți, noi le cerem ca în școlile noastre (jidovești), limba de învățatură să fie tot cea ungurească.

Și se bucurau Ungurii lucru mare, de această bună proptă ce li-se imble împotriva Românilor și în România, așa cum li-au fost în Ungaria.

Și Jidanii s'au și ținut ei cîteva zile de cuvânt. Au cerut la Timișoara și la Cluj și la Oradea, ca în școlile jidovești, limba de învățământ să fie — cea maghiară!

Stăpânirea românească li-a spus: Fiecare popor poate să-și țină școlii cu limba de propunere a sa, ungurii cu limba ungurească, nemții cu nemțareșă, srbii cu srbescă, voi jidanii cu limba jidovească! Ori

apoi cu limba statului român și nu cu cea a unui stat strein!

Și Jidovimea din Cluj, văzind că nădejzile legate de Horthy s'au făcut camfor, — și-a plecat nasul și-a zis: Așadar comedia s'a gătat.. Să ne vedem de nevoile vieții.

Și au hotărât că ei se pleacă împrejurărilor (fiindcă nu le pot pleca pe acelea lor) și — nu mai cer limba ungurească în școlile lor jidovești, se lapădă de satana (pe care l'au purtat mereu în spate și-l mai poartă în inimă...) și vor aduce în școlile lor sau limba jidovească, idiș-ul, sau limba statului, cea română.

Și Ungurii sunt năcăjiți că li-se mai prăbușește o proptă în care ei tare nădăjduiau.

La Alba-Iulia și la Cluj..

Ceea ce se petrece acum la Cluj în mare, e ce s'a petrecut cu mult mai înainte la Alba-Iulia, în mic.

Eră în piața Albei-Iulia un ni-ghistor evreu, foarte mare „patriot” sub unguri, Rozner Lázár. Tabla de-asupra dughenei (bolșii) lui era zugrăvită din colorile tricolorului maghiar și împodobită cu tulipani.

După ce se 'ntoarse roata și hotelul „Hungária” își schimbă numele în „Dacia”, — jupun Rosner, în ajunul venirii perechii regale române la Alba-Iulia, își schimbă și d-sa tabla de peste dughiană, zugrăvind-o de nou: pe un fond alb-bastru, trase pe de laturi niște împodobiri roșii și scrise apoi cu galbăn curat „românește”: Lazar Rozner... Din tulipani nu mai rămăseră nici rădăcinile..

Și acum trecu într'o zi pe-aci fostul prefect ungar și văzind noua ipostază a tăblii lui Rozner, își zise clătîind din cap: „Hei, fire-ai tu al sașului, Rozner, dar „credincios” ne mai fuseși!

Și nu mult după el trecu noul prefect, cel pus de România-Mare, și privind aceeași tablă, își zise clătîind din cap și el: — „Hei, fire-ai tu al... cui te-oi da, Rozner, dar „credincios” ne mai ești!..”

Iar ce-a făcut Rozner la Alba-Iulia, face acum școala jidovească din Cluj. Își schimbă tabla de pe dughiană și perii de pe limbă. Dar precum pe vremuri nu erau aceștia ai Ungurilor, ci numai le vîrau aceloră gărgăuni în cap, așa nu-s acum ai Românilor, ori că vor pune pe tablele de dughiană tulipani, ori tricolor românesc, ori că vor învăța în școală idiș-ul, ori limba românească..

Cine crede altfel, fie fericit.

Horea..

Cine n'a auzit de minunatul țaron Horea, cel care, în zilele celei mai cumplite iobăgii, când robul român n'avea drept nici să se mute dela un nemeș la altul, ci, ca cănele legat în lanț, să stea legat de acelaș nemeș, care avea dreptul să-l și împuște ca pe un căne, când nu-l mai plăcea de el, — a alergat la Viena la Impăratul și l'a cerut dreplate și slobozenie pentru poporul de rob'e al Românilor. Venind acasă și văzând că nu li-se dă nimic, — a plecat cu frații sei Cloșca și Crișan în fruntea unor cete volnice de Moși și a pârșolit curși e căitorva nemeș tiranilor. A fost prins și ucis în chip barbar tălat în roată, la Alba-Iulia.

Dar din sângele lor de mace-nici, a răsărit floarea începutului

de libertate a acestui popor: S'a dat voie lobagului român, că, dacă nu mai poate suferi tirania nemeșului sau, să se poată muta pe moșia altui nemeș, pe care s'o afla mai omenos.

Acestor buni mucenici ai neamului, dorește „Asociațiunea” dela Sibiu să le ridice un monument potrivit, cu chipurile lor turnate în vecinic trăitorul bronz.

Toți cei ce înțeleg sfânta jertfă a acelor țărani cu suflet mare pentru poporul-frate, să cumpere lozuri de ale „Asociațiunii” (cu 20 Lei unul, cari se găsesc pe la toate băncile noastre spre vânzare), — ca să ne putem apropia de ziua când să le înălțăm vrednicul chip de pomenire! Căci „Asociațiunea” o parte a banilor pentru monumentul lui Horia-Cloșca-Crișan îi va folosi.

NOUTĂȚI

„Cursul Profesional” (care ține locul clasei a V-a) la Școala Medie (civilă) de fete din Orăștie, curs foarte folositor pentru întregirea cunoștințelor de lipsă unei femei vrednice, care dorește să fie o bună conducătoare a casei sale, — se începe în 24 Octombrie, cu elevele câte s'au înscris.

Atragem de nou luarea aminte a părinților cu fete măricele, cari au terminat cele 4 clase ale școlii medii (fostă «civilă»), — că, în folosul bine priceput al creșterii fetei lor, să-și trimită fetele și la acest Curs, — care ține locul clasei a 5-a a școlii. Învață acolo tot felul de lucru de casă, țesătorie, croitorie fină, de tote zilele, teorie, limbă, muzică, etc. broderie, lenjerie, lucrare de covoare de velințe, etc.

Acum la început se primesc la Curs și eleve cari au numai 2 și 3 clase civile, după cari nu au urmat clasele celelalte.

Cercetașii cohorței „A. Vlaicu” din Orăștie vor da Mercuri sara, în 26 Octombrie, o producțiune, cu un program variat, în sala hot. „Central”, urmată de dans. Se vor servi prăjituri, va fi o frumoasă tombolă și o licitație mare, în stil american, postă universală. Joia după amiază la ora 3 va fi matineu, producție pentru țărani și muncitori, cu preț redus.

Având în vedere însemnătatea cercetașiei în munca de întărire a unui neam, — toți iubitorii, sunt rugați a lua parte, spriginindu-ne în această muncă atât de frumoasă — dar și grea.

Cond. Cohortei.

Intre Brașov și Buzău este planul a se face o linie ferată dublă (cu 2 rânduri de șine) fiindcă linia pe la Predeal e mult prea neîndeplinitoare marilor nevoi de cărușare de mărfuri și de oameni din vechiul Regat în Ardeal și de aici acolo.

„Cercul de Recrutare” primește de acum pentru reducerea termenului de serviciu militar dela tinerii care ead în prevederile Art. 52 din Legea de Recrutare, chiar dacă nu sunt echivalate de Ministerul de Instrucțiune, pentru care scop le va înainta Cercul.

Comandantul Cercului de Recrutare Orăștie:

Colonel A. Kolomyjczuk.

Șeful biroului de Recrutare și Mob. Locot. G. Dăscălescu.

Linia ferată Iași-Chișinău, care azi e încă tot rusească (mai largă ca liniile dela noi și din celelalte state ale Europei). — a început a fi zidită pe lângă linia din țară, ca pe la noi. După ce va fi zidită și vor umbra pe ea tronuri de

acestea regulate, se vor zidi și celelalte linii toate la fel, scoțându-se din folositață vagoanele și mașinile rusești ce se întrebunțează încă azi.

„Banca Românească” din Chișinău a fost atacată la 13 Oct. de o bandă de tâlhari. Ei au intrat în bancă ziua, când slujbașii erau acolo, și trântind o bombă-granată, aceea a luat foc cu pocnet mare! Slujbașii speriați au fugit care încotro! Atunci bandiții au sărit la cassa de fier rămasă deschisă și au furat o mare sumă pe bani. Dar pe când ieșeau din bancă, s'au trezit în față cu o patrulă de soldați. Ca să nu fie prinși, hoții li-au trântit și acestora în față o granată, care a omorât pe ofițerul ca con, ducea patrula și pe un soldat. Da-hoții au fost urmăriti de ceilalți soldați și de polițiști, cari pe doi tâlhari i-au omorât prin pușcăturii iar pe 3 i-au prins.

„Libertatea” — de probă

pe aceste 3 luni din urmă a anului, o trimitem ori cui pentru numai 6 Lei.

Bulgarii au început a da vitele răpite. La Giurgiu o comisie bulgară a început a da unei comisii românești vitele pe care contractul de pace dela Paris, o îndatorază să le dea napoi României, din miile ce le-a răpit în vremea cotropirii țării.

Pân'acum Bulgarii au dat 14.000 de vite mari 15.000 de oi, și un mare număr de cai. Peste 15 zile vor mai da 15.000 catări.

Vin ciurdarii bulgari cu nasu'n pământ și mânoși, măcând cirezi după cirezi de vite și dându-le'n samă Românilor, ca vinovatul prins și silit a-ți da napoi ce și-a însușit pe nedrept.

De dat, însă au dat vite bune. Boi buni de jug și cai în stare bună.

Dela Orfelinat. Pentru micii nostri orfani din Orăștie, au mai dăruit: Dnii Almășean Martin Lei 25; Andrei Moga, „Gugir, Lei 100; Mitea Vas, Lei 50; D. Stroia, Romos, Lei 50; Colecta dlui Revizor Pană, Deva, 283/60. Ion Telman Lei 100. Primească marimoișii donatori velle noastre mulțumite.

Orugare a Orfelinatului. Stăm la începutul iernei. Frigul se face tot mai simțit, și în Orfelinat avem mare nevoie de paie în saltele.

Ne este aproape peste putință a le cumpăra cu prețurile ridicate de azi.

Rugăm inimile bune ale țărănilor și moșierilor noștri, să ne aducă, cu prilejul venirii lor la Orăștie, cîte un braț-două de paie — după cum poate fiecare — ca se putem pregăti culcușul micilor orfani. Dumnezeu le va binecuvînta fapta.

Victoria Col. Florian.

Căși flămânzi ne-au venit de peste Nistru? Cu toată paza ce se pune spre Rusia, totuși, mai pe ici, mai pe colo, cu luntrea, cu ce pot, unii pe drumurile în regulă, sub cuvânt că au rude ori treburi în Basarabia, tot s'au strecurat din Rusia peste 200.000 de Ruși, goniti de acolo de foame, de necaz și mai ales de frica morții.

Acum gazatele din București se întreabă, ce să faci cu oamenii ăștia, cari nu ți-s cetățeni, nu plătesc dări, de sentința atarnării și libertatea vieții din Regat însă se folosesc, și, mai la urmă, ți-s și răvotorii

și nu-ți fac un rău mare numai fiindcă nu-l pot face.

Și iaca ce se cere să se facă cu ei: Să fie socotiți, aceea ce de fapt sunt: vagabonzi, și atunci, în temeiul legii vagabondajului, să fi supraveghiați de aproape și puși la muncă! Fiecare la lucrul pentru care e potrivit! Ca șederea lui pe pământul țării noastre libere și primitoare, care le scutește viața, — s'o răsplătească și ei cu munca lor, care aducând rod, le ajută și lor a trăi aci. Dar ca să umble haimana prin țară, să nu fie lăsați. Așa e și bine.

Schimb de arestați între România și Ungaria. O comisie de Români și Unguri s'a intrunit la Oradea-Mare să se înțeleagă asupra schimbului de prizonieri politici ce se află închiși în cele două țări vecine. Ungurii cer pe unii fruntași de-ai lor închiși de România, ai noștri cer pe Românii arestați de Unguri, printre cari: Locotenentul român Cerna, arestat fără nici o vină, cînd a mers prin Februarie, să-și vadă pe socrii, avînd nevastă unguroaică din Seghedin; apoi pe dnii Camil Manoilă, Crăciunescu, Teplea, Avramescu, Angheluş, Tricu, Hopârtean, și alții, pe cari ungurii li țin prinși, ca cu ei să-și poată răscumpăra dela noi pe unii vinovați de-ai lor, arestați aici.

— Alte păreri, despre flori. —

În America tot mai multă lume cere, ca, la moarte să nu i-se pună pe sicriu mici flori, nici cununii. În schimb lumea ce a prețuit pe cel mort, să se înscrie la un fond pentru un scop de binefacere, de ajutorare a celor lipsiți, întru pomenirea lui.

Și așa o risipă, atât de obișnuită pe la noi, acolo se preface în o lucrare de binefacere: se ajută băteji săraci la școală, cei goi cu îmbrăcăminte, cei flămânzi cu o mâncare..

Lupta împotriva lăcomiei negustorilor se poartă și în București contra multor negustori ce nu se mai văd sătui. Poliția le-a satorit la mîncări, beuturi și mărfuri, preț (destul de mare), dar lor li-se pare mic și nu se sufăr să nu iee mai mult. De aceea au fost pedepsiți zilele trecute: Proprietarul vestitei grădini „Suzana” la 30.000 Lei pedepsă în bani și 6 luni și o zi închisoare! Și încă vre-o 3 negustori, cu pedepse tot așa de aspre.

Firește, nu-le vor face. Știu ei cum să se „învrtească” și pe unde să „ungă”, ca să se deie uitării, pedepsa lor.

Se poate? „Steagul”, gazeta dlui Marghiloman, spune, că dl. Ministru Titulescu, stînd în Elveția (unde-i mai scump) să-și vadă de „sănătate”, a cheltuit cîte 1000 de franci elvețieni pe zi, și, cum pe francul elvețian trebuie să dai cîte 20 Lei, dl. Ministru cheltuiă 20.000 Lei pe zi. În două luni a cheltuit cam 1 milion și 300.000 Lei.

Alt Ministru al României Mari, dl. Take Ionescu, plecînd cam în același timp în străinătate, a luat cu

sine 270.000 franci francezi sau un milion și jumătate Lei.

Apoi dacă așa se cheltuiește de dnii ministri, cu treabă și fără treabă pentru țară, — nu-i mirare, că ni se cer așa dări „nouă”, încît gemem sub nouțata lor!..

Hoții din jurul Bucureștilor, au început a lucra mai cu îndrăzneală ca cei... din București. Într'una din serile trecute, un automobil ce venea dinspre apus spre București, s'a lovit, între comunele Tîngăbești și Otopeni, de o sîrmă (drot) ce eră trasă peste drum, legată de 2 arbori. Automobilul a rupt sârma, dar la 20 metri s'a lovit de-a doua, apoi de-a treia. Atunci s'a oprit. Îndată au venit la automobil o ceată de țărani și li-a cerut celor din mașină — banii. Șoferul împotriviindu-se, a fost împușcat. Cei doi călători și-au scos pungile și au dat 10.000 Lei ce-i aveau, la tâlhari, apoi au putut merge mai departe, ducîndu-și șoferul într'un spital.

Cement-Portland

se află cu preț convenabil la firma

Ioan I. Vulcu

(287) 3-3

Orăștie.

Iubite abonati!

Ne-ai citit gazeta? Nu o arunca, Ci o dăruiește la o rudă-a ta Sau la un prietin, s'o vadă și el. Lui îi faci un bine, gazetei la fel.

Țipetul desnădăjduit al mamelor ruse.

O fi ea durere mare pe lume, dar nici una ca durerea mamei care n'are ce da de mâncare copilului ei și-l vede ofilindu-se, slîngându-se în brațele ei, de foame. Și mamele ruse au ajuns să trăiască astfel de zile cumplite. De aceea, în desnădejdea lor, ele au adresat țărilor vecine cu Rusia, o mișcătoare rugare prin care le cer mila pentru copiii lor.

Iată chemarea:

„În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, lumea să ajute pe copiii din Rusia.

„Noi, mamele, silite să murim în iarna acessta, de foame de frig și de boale pe cari nu le vom mai putea birui, fiind slăbite, și pe care sufletele noastre, săturate de durere, nu le vor mai învinge, — rugăm pe oameni, din lumea întreagă de a lua la ei pe copiii noștri, pentru ca ei să nu împărtășească, nevinovați, groaznica noastră soartă și pentru ca, drept preț al acestei despărțiri de bună voie și pe veci, se ne putem pocăi pentru greșala noastră față de ei, cărora le-am dat o viață mai rea decît moartea.

„Voi, toți cei care ați avut copii și cari i-ați pierdut! Voi, toți cei cari aveți încă și cărora vă e teamă să nu i pierdeți! În numele copiilor voștri, al pomenirii lor, vă rugăm de a nu rămânea surzi la strigarea noastră să veniți în ajutorul micușilor noștri! Scăpați-ne de groaza, de nebunio, de a-i

ORDINEA DE BAIE la Băile Birtler, din Orăștie:

Baie de puțină (vană): stă la dispoziție în fiecare: Joi, Vineri, și Sămbătă, toată ziua, iar Duminică numai înainte de prânz.

Baie de abori: pentru dame în fiecare Joi după masă, pentru domni în fiecare Sămbătă după masă.

On. mușterii să-și aducă rufe!

vedea pierind, fiind noi nepuțin-cioase a l ajuta.

„O, oameni! Luați-ne copiii! Faceți să iasă din tadul nostru, înainte ca ei să fi perdat puterea de a crește și de a trăi, de a fi ca alți copii, cari pot vorbi de tații lor, de mamele, de frații lor, fără a se teme că vor fi supuși la chinuri pentru că ei nu sunt copii de călăi!

„Aveți milă de ei, cari nu cunosc nici una din bucuriile cunoscute copilului celui mai nenorocit cerșetor din alte țări.

„La noi, nu vă gândiți! Pentru noi nu mai este scăpare. Dar vom fi fericiți de singura fericire a mamelor, cari știu că copiii lor sunt bine. Nouă ne va fi cald când ei vor locui într-o casuță încălzită. Ne vom hrăni de fiecare bucală de pâine pe care o vom vedea în mâinile lor, atunci când ei vor fi departe de aci. Nu ne vom mai teme de nimic, când vom ști că macar ei sunt în bună pază. Și moartea însăși ne va bucura, pentru-că vom crede că sufletele noastre, vor urma să-i vadă.

„Luați-ne copiii cât mai repede! Fiecare oră care trece, ne scade puterile.

Informatate, în zdrențe, slabe, noi nu vom mai putea birui frigul.

Copii fericiți ai țării ferice, rugați vă deasemeni, să ni-se scape copiii!

Nu îndrăznim să ne semnăm numele. Nici măcar nu îndrăznim să spunem în ce parte a nenorocitei Rusii ne lărăm zilele, pentru a nu atrage asupra noastră furia călăilor.

„Auziți-ne!”

Altă nenorocire mare.

Prăpădul dela Fortul Rudeni.

Bucureștii e încungiturat cu un brâu de întărituri și pe acest brâu sunt prinse mai multe forturi (cetăți) de apărare. Un astfel de punct întărit cu șanțuri în pământ și pe sub pământ e și fortul zis „Rudeni”

În timpul din urmă pivnițele fortului erau folosite pentru a pune și pâstra în ele boambe și granate și materii primejdioase ce iau foc.

Într-o zi din săptămâna trecută niște soldați ce erau acolo bombe au umblat cu nebagare de samă și au scăpat pe jos boambe cari au luat foc, și una dela alta, s'a aprins uriașul depozit și a azvârlit în aer toate boltiturile și zidurile și întăriturile de deasupra lor și din jur de ele, făcând un prăpăd grozav, până departe departe în jur. Și iarba și pomi au ars de vâlvătoia șișnită din sânul pământului!

Au fost omorâți pe loc, îngropați șuruine ori azvârliți tot bucăți 15 soldați ce lucrau în fort vre-o 20 greu răniți.

Fortul e cu totul nimic. Câmpul plin de poambe aruncate de explozie din el, — încât nime nu cufeară să începe curățirea, neștind câte s sparte, câte pot-lua foc când cerci a le ridica..

Legea Agrară

pentru împărțirea pământului în Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș, tradusă

pe înțelesul poporului

se află de vânzare la Tipografia „Libertatea” din Orăștie. E o

Tipografia „Libertatea” în Orăștie

broșura (carte) de 6 coale de tipar, peste 96 pagini (fete), și se vinde cu 4 Lei, trimisă franco (posta plătită).

Dacă se cer cel puțin 5 într'un pachetel, acelea se trimit recomandat (ca să nu se poată perde pe poșta).

Banții se trimit înainte!

Cereri fără înaintarea preșului nu se iau în samă.

Un circular cu două ferestre și o vană pentru baze, din tinichea (tincuită (pleu) e de vânzare în Orăștie, Strada Lungă Nr. 19. (302) 1-1

Mobile frumoase, nouă, lucrate în stil modern, și anume: 1 prânzitor, 1 dormitor și garnitura unui antreu, — sunt de vânzare la:

Păris Albert

(305) 1-5 m. tâmplar în Orăștie, Str. mlcă a timarilor Nr. 2

REGATUL ROMÂNIA

Judecătoria de ocol, secția cărții funduare, Orăștie.

Nr. 1658/921 c. f.

Extras din edictul de licitație.

Secția cărții funduare I. Stanciu lui luon și soția Ana Căstălan, următoarele condiții asupra nemșcătoarelor cuprinse în prot. fund. din Orăștie Nr. 2557 și cu Nr. ord. A. + 1 Nr. topogr. 1222 casa și grădina cu estenziunea de 66 stă: gini însărcinat cu dreptul de folosință lui Carol Bakó în preșul de strigare Lei 1500.

Licitația vor ținea o la 19 Noembrie 1921 orele 10 a. m. în sala cărții funduare strada George Barișiu Nr. 7-parter ușa 10 fixese. Nemșcătorul ce cade sub licitație nu să poate vinde cu un preș mai mic de două treimi a preșului de strigare.

Cel care doare să liciteze sunt obligați a depune ca vadiu la mâinile delegatului, zece la sută din preșul de strigare în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile conform legii pentru caușuni, socotite în cursul stabilit în §ul 42 art. de lege LX. din 1881 sau a preda delegatului reversul despre depunerea vadiului în depozit judiciar și a subscris condițiunile de licitație (§§-o 147, 150, 170, art. de lege LX. din 1881 §ul 21 art. de lege XLI. din 1903).

Acela care a făcut un ofert mai mare ca preșul de strigare, e obligat a completa vadiul până la procentele corăspunzătoare sumei oferite, (§. 25 art. de lege XLI. 1908).

Orăștie, la 5 Septembrie 1921.

Dr. Cădar, m. p.

(303) 1-1 judecător.

REGATUL ROMANIA

Judecătoria de ocol, secția cărții funduare, Orăștie.

Nr. 2049/291 c. f.

Extras din edictul de licitație.

Secția cărții funduare în cauză execuțională a creditorului executantului Roza Lutz căs Francisc Biro contra debitorului executat Francisc Biro, a ordonat licitația executorie pentru sistarea comunității asupra nemșcătoarelor cuprinse în prot. fund. din Orăștie 781 și Nr. ord. A. + 1 și Nr. top. 1640, 1641, casă, grădina și curte, cu estenziunea de 96 stânglei.

Licitația vor ținea o la 28 Decembrie 1921, orele 10 a. m. în sala cărții funduare strada George Barișiu Nr. 7 parter Nr. 10. Afă-

loare pe teritorul Jud. de ocol Orăștie; preșul de strigare să statorosească asupra Nr. top. 1640 și 1641 în 860 Lei. Nemșcătorul ce cade sub licitație nu să poate vinde cu un preș mai mic de două treimi a preșului de strigare.

Cel care doare să liciteze sunt obligați a depune ca vadiu la mâinile delegatului zece la sută din preșul de strigare în bani gata, sau în hârtii de valoare acceptabile conform legii pentru caușuni socotite în cursul stabilit §ul 42 al art. de lege LX. din 1881, sau a preda delegatului reversul despre depunerea anterioară a vadiului în depozit judiciar și a subscrie condițiunile de licitație (§§-i 147, 150, 170, art. de lege LX. din 1881: §-ul 21 al art. de lege XLI. din 1908).

Acela care a făcut un ofert mai mare ca preșul de strigare, e obligat a completa vadiul până la procentele corăspunzătoare sumei oferite (§. 25 XLI. 1908).

Orăștie, la 10 Oct. 1921.

Dr. Cadariu, m. p.

(304) 1-1

judecător.

Lemne pentru construcții:

280 buc. lemn de arin calitatea primă; un teasc mare pentru presat streguri; 2 trăsuri „Prișca”: una nouă și una veche și 1 trăsura Landeverd se află de vânzare la

Béla Rapolti

(310) 1-3 Orăștie, (jud. Hunedoara).

Nou deposit de lemne pentru construcții, scânduri și țigla.

Subscrisal aduc la cunoștința Onor. public din loc și jur, că am deschis un magazin de lemn de construcții, scânduri și țigla, în fostul depozit al lui Mihai Lustig, Strada Mihai Viteazu. Preșuri ieftine. — Serviciu prompt.

(309) 1-2 Cu stimă: Lipot Schlein.

Cumpărare de rachiu de prune.

Subscrisal ca reprezentant al unei mari firme din țară, cumpăr rachiu în mare și mic. Fiecare vânzător să aducă de câte o jumate litru de muștră.

Izidor Löwi

Orăștie, str. Mihai-Viteazu (307) 1-4 Nr. 32 (jud. Hunedoara).

Consiliu orașului Orăștie.

Nr. 2411/921 adm.

Publicare.

Consiliul orașenesc Orăștie va da în arândă pe timpul de un an adecă din 1 Ianuarie 1922 până în 1 Ianuarie 1923, moara din mijloc și moara din jos, — prin licitație publică, care să va ținea în 5 Noembrie 1921 a. m. la ora 9 la primăria orașenescă. Fiecare moară cu două pietri.

Preșul de chetmare pentru moara de mijloc 27500 Lei, iar pentru moara din jos Lei 40.500—

Doritorii de a licite sunt obligați a depune 10 % vadiu sau în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile.

Oferte în scris se primesc până înainte de începerea licitației verbale.

Condițiunile de licitație se pot vedea la oficiul primăriei orașenești în orele oficiale.

În numele consiliului orașenesc:

Orăștie, la 15 Octombrie 1921

(308) 1-1

s. s. Herlea primar.

Casă cu prăvălie, cu bir', bretură, în Binținț, (lângă Orăștie), e de vânzare sau închiriere.

Doritorii să se adreseze la:

Dr. Victor Popu

(306) 1-2

advocat, Orăștie.

Publicație.

Moară comunală (moara de jos) a comunei Balomir, cu două pietri, două roți, se da în arândă prin licitație publică, pe cinci sfârtare de an. Preșul de strigare 15.000 Lei. Licitația se ține în 6 Noembrie 1921 la ora 10 a. m., la casa comunală.

Condițiunile se pot vedea la cancelaria secretarială.

Balomir, la 12 Oct. 1921.

301 2-2 Primăria comunală.

Croitoreasă.

La oșfeinatul din Orăștie se caută o croitoreasă, care pe lângă albituri să priceapă și cusutul hainelor. Salar 250 Lei lunar, plus întreținerea. (298) 2-2

Depozit de făină

în Orăștie.

Renunța „Prima Moară sistematică din Comloșul Mare”, — a înfișat în Orăștie, în casele Birlier (bata de abur) un

depozit de făină,

unde se poate căpăta zilnic tot felul de făină, ieftină! (299) 2-2

2 învățăcoi se primesc în

data în prăvălia subscrisalului: Unul pentru negoi de manufactură, haine și specerie, altul pentru comerț de fierărie.

Teofil Faur

(283) 3-4

comerciant, Abrud.

Nr. 1700/1921.

Publicare.

Primăria comunală Cugir în urma deciziei reprezentanței comunale, va da în arândă, pe timpul din 1 Ianuarie 1922 până în 31 Martie 1923, moara comunală cu 4 pietri, prin licitație publică care se va ținea în 1 Noembrie a. m. la 9 oare la casa comunală.

Preșul de strigare e 50.000 Lei. Doritorii de a licita sunt obligați a depune 10% vadiu sau în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile.

Oferte în scris se primesc până înainte de începerea licitației verbale.

Condițiunile de licitație se pot vedea la oficiul secretarial în orele oficiale.

Cugir, în 3 Octombrie 1921.

V. Motoașcă,

N. Munteanu,

secretar. (288) 3-3 primar.

O căprioară, frumoasă, mare, e de vânzare la subscrisalul, în a cărui curte se află de 1 an și 1/2.

Nicolae Zerbea

(285) 3-3

perceptor, Balșa

posta Geoagiu-de-jos.

AVIZ

„Cine pleacă la America să ia la cunoștință, că transatlanticul „Themistocles” pleacă din Constanța spre New York la 22 Octombrie a. c. Preșurile: clasa I. Lei 20.000, cl. II. Lei 16.000 cl. III. Lei 9.000. Bilete se găsesc la Banca „Cetatea”, Brașov, și sucursalele sale în Toplița Română, Odorheiu, Rupea, (Cohalim) și în Gherla”. (292) 2-2

Conzurat: I. Moța.